

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Die Anfangsgründe der Hebräischen Sprache

Biedermann, Johann Gottlieb

Leipzig, 1762

VD18 10160426

I. Anhang, welcher die Paradigmata sowohl der Nominum, als Verborum zeigt.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17817

I.

Anhang,

welcher die

PARADIGMATA

sowohl

der Nominum, als Verborum zeigt.

I. Der Nominum.

I. Nomina Masculina.

a) der Forme (ִ) (ִ).

Singul.

Plural.

<i>Absol.</i>	<i>Constr.</i>	<i>Absol.</i>	<i>Constr.</i>
דָּבָר das Wort.	דְּבַר	דְּבָרִים	דְּבָרַי
בֶּן das Kind.	בֶּן	בָּנִים	בָּנָי
מִשְׁלַח das Gleichniß ꝛc.	מִשְׁלַח	מִשְׁלָחִים	מִשְׁלָחַי

Also auch die, welche zum ersten radicali einen gutturalen haben,

אֲשָׁם das Verbrechen.	אֲשָׁם	אֲשָׁמִים	אֲשָׁמַי
חֵדֶר das Gemach ꝛc.	חֵדֶר	חֵדָרִים	חֵדָרַי
חַתָּן der Bräutigam ꝛc.	חַתָּן	חַתָּנִים	חַתָּנַי

und deren zweyter radicalis ein gutturalis ist.

נָחַשׁ die Schlange.	נָחַשׁ	נָחָשִׁים	נָחָשַׁי
נָדָר der Fluß ꝛc.	נָדָר	נָדָרִים	נָדָרַי

Singul.

Singul.

Plural.

b) der Forme (..) (ַ).

<i>Absol.</i>		<i>Constr.</i>	<i>Absol.</i>	<i>Constr.</i>
שָׁכֵן der Nachbar.		שָׁכֵן	שָׁכָנִים	שָׁכְנָי
גֵּר die Wand ꝛ.		גֵּר	גֵּרִים	גֵּרָי

Und mit einem gutturali.

חָצֵר der Vorhof.		חָצֵר	חָצֵרִים	חָצֵרַי
לַעֲג der Spötter.		לַעֲג	לַעֲגִים	לַעֲגֵי

c) der Forme (י) (ַ).

נָגִיד der Fürst.		נָגִיד	נָגִידִים	נָגִידַי
שָׂכִיר der Miethling ꝛ.		שָׂכִיר	שָׂכִירִים	שָׂכִירַי

Und mit einem gutturali.

חֲצִיר das Gras.		חֲצִיר	חֲצִירִים	חֲצִירַי
עֲרִיצ der Tyrann ꝛ.		עֲרִיצ	עֲרִיצִים	עֲרִיצַי

d) der Forme (ו) (ַ).

שָׁלוֹם der Friede.		שָׁלוֹם	שָׁלוֹמִים	שָׁלוֹמַי
לָשׁוֹן die Zunge.		לָשׁוֹן	לָשׁוֹנִים	לָשׁוֹנַי

Und mit einem gutturali.

חֻזּוֹן das Gefichte.		חֻזּוֹן	חֻזּוֹנִים	חֻזּוֹנַי
הַמּוֹן die Menge.		הַמּוֹן	הַמּוֹנִים	הַמּוֹנַי

e) der Forme (ו) (ַ).

בָּצוּר die Festung.		בָּצוּר	בָּצוּרִים	בָּצוּרַי
שְׁבוּעַ der Eid.		שְׁבוּעַ	שְׁבוּעִים	שְׁבוּעָי

Und mit einem gutturali.

אֲשׁוּר der Gang.		אֲשׁוּר	אֲשׁוּרִים	אֲשׁוּרַי
חֲרֹל die Messel.		חֲרֹל	חֲרֹלִים	חֲרֹלַי

Singul.

Singul.

Plural.

f) der Forme ה (ְ).

Constr.	Absol.	Constr.	Absol.	Constr.
שְׁכֵנִי	עֵלָה das Blut.	עֵלָה	עָלִים	עֵלָי
גִּדְרֵי	נֹוּה die Wohnung.	נֹוּה	נֹוִים	נֹוֵי

Dergleichen Forme ohne ה.

חַצְרֵי	מָוֶת der Tod.	מָוֶת	מֹוֹתִים	מֹוֹתַי
לַעֲגֵי	אָוֶן die Bosheit.	אָוֶן	אֹוֹנִים	אֹוֹנַי

g) der Forme (ְ) oder (ִ) (ִ).

בְּגִידֵי	דָם das Blut.	דָם	דָמִים	דָמַי
שְׁבִירֵי	דָג der Fisch.	דָג	דָגִים	דָגַי
חֲצִירֵי	כְּתָב die Schrift.	כְּתָב	כְּתָבִים	כְּתָבַי
עֲרִיצֵי	יָהֵב die Last.	יָהֵב	יָהֵבִים	יָהֵבַי

h) der Forme (ִ) (ִ).

שְׁלֹמֵי	לֵבַב das Herz.	לֵבַב	לֵבָבִים	לֵבָבַי
לְשׁוֹנֵי	שְׁגֵל die Ehefrau.	שְׁגֵל	שְׁגָלִים	שְׁגָלַי

i) der Forme (ִ) (ִ).

חֲזוֹנֵי	סֵפֶר das Buch.	סֵפֶר	סִפְרִים	סִפְרַי
דְמוֹנֵי	סִמָּל das Bild.	סִמָּל	סִמָּלִים	סִמָּלַי

Mit einem gutturali.

בְּצוּרֵי	נֶצַח die Frenheit.	נֶצַח	נֶצְחִים	נֶצְחַי
שְׁבוּעֵי	חֵלֶק das Theil.	חֵלֶק	חֵלְקִים	חֵלְקַי

k) der Forme (ִ) aus media geminata.

אֲשׁוּרֵי	עַת die Zeit.	עַת	עֲתִים	עֲתִי
חֲרוּלֵי	צֶל der Schatten.	צֶל	צִלִּים	צִלִּי

Singul.

Singul.

Plural:

Dergleichen aus media Vau.

Absol.	Constr.	Absol.	Constr.
לץ der Spötter.	לץ	לוצים	לוצי
עד der Zeuge.	עד	עדים	עדי

l) der Forme (י) aus tertia ה.

אי die Insel.	אי	אים	אי
צי das Schiff.	צי	ציים	ציי

Dergleichen aus media Vau.

דין das Gericht.	דין	דינים	דיני
ריב der Zank.	ריב	ריבים	ריבי

m) der Forme (י) (י) von Verbis perfectis.

מעיל der Mantel.	מעיל	מעילים	מעילי
בעיר das Vieh.	בעיר	בעירים	בעירי

Dergleichen von Verbis tertiae ה.

גדי der Bock.	גדי	גדיים	גדיי
פתי die Thorheit.	פתי	פתים	פתיי

n) der Forme (י) (י).

פירון der Spieß.	פירון	פירונים	פירוני
איתון der Eingang.	איתון	איתונים	איתוני

o) der Forme (י) (י).

הושב der Einwohner.	הושב	הושבים	הושבי
אוצר der Schatz.	אוצר	אוצרים	אוצרי

Singul.

Singul.

Der hebräischen Sprache. 65

Singul.

Plural.

p) der Forme (י) (י).

Constr.	Absol.	Constr.	Absol.	Constr.
לְיָבִי	יָבֵל der Widder.	יָבֵל	יָבֵלִים	יָבֵלֵי
עֲרֵבֵי	עֶרֶב der Kabe.	עֶרֶב	עֲרָבִים	עֲרָבֵי

q) der Forme (י) (י) von Verbis perfectis.

בִּקְרֵי	בִּקְרָה der Morgen.	בִּקְרָה	בִּקְרִים	בִּקְרֵי
קִדְשֵׁי	קִדְשׁ die Heiligkeit.	קִדְשׁ	קִדְשִׁים	קִדְשֵׁי

Dergleichen von Verbis tertiae ה.

יָרִי	יָרַח der Regen.	יָרַח	יָרִים	יָרִי
אֲפֵי	אָפַח der Koch.	אָפַח	אָפִים	אֲפֵי

r) die Forme (י) aus den Verbis med. gem.

אֲמֵי	אָמַר das Volk.	אָמַר	אֲמִים	אֲמֵי
חֲקֵי	חָק die Ordnung.	חָק	חֲקִים	חֲקֵי

Dergleichen von Verbis mediae Vau.

דִּוְרֵי	דִּוַּר das Geschlecht.	דִּוַּר	דִּוְרִים	דִּוְרֵי
חִוְרֵי	חִוַּר das Loch.	חִוַּר	חִוְרִים	חִוְרֵי

s) der Forme (י) oder (י) (י).

טִוְרֵי	טִוַּר die Ordnung.	טִוַּר	טִוְרִים	טִוְרֵי
גִּמְוֵלֵי	גִּמְוַל die Vergeltung.	גִּמְוַל	גִּמְוֵלִים	גִּמְוֵלֵי

t) der Forme (י) (י) mit dem Dag. fort. im
mittelsten radicali.

שַׁבְּתֵי	שַׁבַּת der Sabbath.	שַׁבַּת	שַׁבְּתִים	שַׁבְּתֵי
גַּבְּבֵי	גַּבַּב der Dieb.	גַּבַּב	גַּבְּבִים	גַּבְּבֵי

Ⓔ

Singul.

Singul.

Plural.

u) der Forme (ֹ) aus med. gem.

Absol.	Constr.	Absol.	Constr.
שֵׁק der Sack.	שֵׁק	שָׁקִים	שָׁקֵי
גַּן der Garten.	גַּן	גַּנִּים	גַּנָּי

w) der Forme (ִ) (ֵ).

זֵית der Delbaum.	זֵית	זֵיתִים	זֵיתָי
יַיִן der Wein.	יַיִן	יַיִנִים	יַיִנֵי

x) der Forme (ֶ) (ֵ).

מֶלֶךְ der König.	מֶלֶךְ	מַלְכִים	מַלְכָי
פְּלֵגַּךְ der Bach.	פְּלֵגַּךְ	פְּלֵגָּים	פְּלֵגָּי

Die mit einem gutturali haben zwey Patach.

שַׁעַר das Thor.	שַׁעַר	שַׁעֲרִים	שַׁעֲרָי
בַּעַל der Herr.	בַּעַל	בַּעֲלִים	בַּעֲלָי

y) der Forme (ִ) (ֵ) (ֶ).

מִשְׁפָּט das Gericht.	מִשְׁפָּט	מִשְׁפָּטִים	מִשְׁפָּטָי
מִטְהָר die Reinigkeit.	מִטְהָר	מִטְהָרִים	מִטְהָרָי

z) der Forme (ִ) (ֵ) oder (ִ) (ֶ)
und (ִ) (ֶ).

צִפּוֹר der Vogel.	צִפּוֹר	צִפּוֹרִים	צִפּוֹרָי
חֲלוֹן der Kuchen.	חֲלוֹן	חֲלוֹנִים	חֲלוֹנָי
אֲצִיל der Flügel.	אֲצִיל	אֲצִילִים	אֲצִילָי

II. Die

II.

Die Paradigmata der Femininorum.

Singul.

Plural.

a) der Forme (ַ) (ַ).

<i>Absol.</i>	<i>Constr.</i>	<i>Absol.</i>	<i>Constr.</i>
יָפָה die Schöne.	יָפֹת	יָפוֹת	יָפוֹת
בֵּית הַיְּבֵרֶה die Wohnung.	בֵּית	בָּיִת	בָּיִת

b) der Forme (ַ) (ַ) (ַ).

צַעֲקָה das Geschrey.	צַעֲקָת	צַעֲקוֹת	צַעֲקוֹת
אֲדָמָה die Erde.	אֲדָמַת	אֲדָמוֹת	אֲדָמוֹת

c) der Forme (ַ) (ַ).

שָׁנָה der Schlaf.	שָׁנַת	שָׁנוֹת	שָׁנוֹת
עֵצָה der Rath.	עֵצַת	עֵצוֹת	עֵצוֹת

d) der Forme (ַ) (ַ) (ַ).

בְּרָכָה der Reich.	בְּרַכַּת	בְּרָכוֹת	בְּרָכוֹת
מְאַרְחָה der Fluch.	מְאַרְחַת	מְאַרוֹת	מְאַרוֹת

e) der Forme (ַ) (ַ) oder (ַ) (ַ) (ַ).

חִידָה das Räthel.	חִידַת	חִידוֹת	חִידוֹת
גּוֹיָה der Leib.	גּוֹיַת	גּוֹיֹת	גּוֹיֹת

f) der Forme (ַ) (ַ) oder (ַ) (ַ).

הוֹרָה das Gesetz.	הוֹרַת	הוֹרוֹת	הוֹרוֹת
הוֹגָה die Traurigkeit.	הוֹגַת	הוֹגוֹת	הוֹגוֹת

g) der Forme (ַ) (ַ) oder (ַ), mit dem Dagesch forte im mittelsten radic.

אַמָּה der Ellenbogen.	אַמַּת	אַמוֹת	אַמוֹת
אִשָּׁה das Weib.	אִשָּׁת	אִשׁוֹת	אִשׁוֹת

68 Anfangsgründe der hebr. Spr.

Singular.

Plural.

h) der Forme (ַ) mit (ֿ) oder (ֿ) oder (ֿ).

Absol.	Constr.	Absol.	Constr.
עלמה die Jungfrau.	עלמות	עלמות	עלמות
חרפה die Schande.	חרפת	חרפות	חרפות
בקעה das Thal.	בקעת	בקעות	בקעות

i) der Forme (ֿ) (ֿ) (ֿ).

מדשה das Dreschen.	מדשית	מדשות	מדשות
גאלה die Erlösung.	גאלת	גאלות	גאלות

k) der Forme (ֿ) (ֿ).

נחת die Ruhe.	נחת	נחות	נחות
דעת die Wissenschaft.	דעת	דעות	דעות

l) der Forme ת

כתרת die Krone.	כתרת	כתרות	כתרת
אגרת der Brief.	אגרת	אגרות	אגרות

m) der Forme (ֿ) (ֿ) und (ֿ) (ֿ).

שבית das Gefängniß.	שבית	שביתות	שביתות
פדות die Erlösung.	פדות	פדותות	פדותות

n) der Forme ית (ֿ) mit (ֿ) oder (ֿ) oder (ֿ).

תבנית die Gleichheit.	תבנית	תבניות	תבניות
חפשית die Freyheit.	חפשית	חפשיות	חפשיות

o) der Forme ות (ֿ) oder (ֿ) (ֿ).

מלכות das Reich.	מלכות	מלכיות	מלכיות
חונת das Gesicht.	חונת	חוניות	חוניות

II. Die

CONIVGATIO

II. Die

PARADIGMATA

der

VERBORVM

sowohl

PERFECTORVM,

als

IMPERFECTORVM.

<p>INFINITIVVM</p> <p>VERBVM</p>	<p>PARTEICVLAM</p>	<p>VERBVM</p>
----------------------------------	--------------------	---------------

CONIVGATIO

Pluralis.

1. C.	2. F.	2. M.	3. C.
קשרכו	קשרחן	קשרתם	קשרו
במלכו	במלחן	במלתם	במלו
ילכו	ילכו	ילכתם	לכו
קלוכו	קלוחן	קלוחתם	קלו
לצכו	לצחן	לצחתם	לצו
מניכו	מניחן	מניחתם	מנו
מלאכו	מלאחן	מלאחתם	מלאו

3. F.	3. M.	2. F.	2. M.	1. C.
תקשרנה	יקשרו	תקשרנה	תקשרו	נקשר
תמלכה	ומלו	תמלכה	תמלו	נמל
תלכנה	ילכו	תלכנה	תלכו	נלך
תקלנה	יקלו	תקלנה	תקלו	נקל
תלוצנה	ילוצו	תלוצנה	תלוצו	נלוצ
תמנינה	ימנו	תמנינה	תמנו	נמנה
תמלאנה	תמלאו	תמלאנה	תמלאו	נמלא

Paul.

Benoni.

Paul.	Benoni.	INFINITIVVS.
קשרו	קשר	קשר
במול	נמל	מל
ילוד	ילך	לך
קלול	קלל	לל
לוצ	לץ	לץ
מנוי	מנה	מנה
מלאו	מלא	מלא

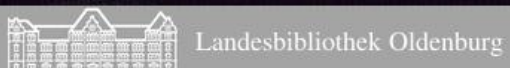
OKAL O V I W O O

Singularis.

1. C.	2. F.	2. M.	3. F.	3. M.	
קשרתי	קשרת	קשרת	קשרה	קשר	PRAETERITVM.
נמלתי	נמלת	נמלת	נמלה	נמל	
ילכתי	ילכת	ילכת	ילכה	ילך	
קלחתי	קלחת	קלחת	קלחה	קלח	
לצאתי	לצאת	לצאת	לצאה	לצא	
מניחתי	מניחת	מניחת	מניחה	מניח	
מלאתי	מלאה	מלאה	מלאה	מלא	

3. F.	3. M.	2. F.	2. M.	1. C.	
תקשר	יקשר	תקשרי	תקשר	אקשר	FUTVRVM.
תמל	ימל	תמלי	תמל	אמל	
תלך	ילך	תלכי	תלך	אלך	
תקלח	יקלח	תקלחי	תקלח	אקלח	
תלוצץ	ילוצץ	תלוצצי	תלוצץ	אלוצץ	
תמנה	ימנה	תמנני	תמנה	אמנה	
תמלא	ימלא	תמלאי	תמלא	אמלא	

2. F.	2. M.	2. F.	2. M.	
קשרי	קשרי	קשרי	קשרי	IMPERATIVVS.
מלתי	מלתי	מלתי	מלתי	
לכתי	לכתי	לכתי	לכתי	Singularis.
קלחי	קלחי	קלחי	קלחי	
לוצי	לוצי	לוצי	לוצי	Pluralis.
מנתי	מנתי	מנתי	מנתי	
מלאתי	מלאתי	מלאתי	מלאתי	

CONIVGATIO

Pluralis.

1. C.	2. F.	2. M.	3. C.
נקשרנה	נקשרתן	נקשרתם	נקשרו
נמלכנה	נמלכתן	נמלכתם	נמלו
נלכנה	נלכתן	נלכתם	נלכו
נקלכנה	נקלכתן	נקלכתם	נקלו
נלוצנה	נלוצתן	נלוצתם	נלוצו
נמנינה	נמניתן	נמניתם	נמנו
נמלאנה	נמלאתן	נמלאתם	נמלאו

3. F.	3. M.	2. F.	2. M.	1. C.
תקשרנה	יקשרו	תקשרנה	תקשרו	נקשר
תמלכנה	ימלכו	תמלכנה	תמלכו	נמלך
תולכנה	יולכו	תולכנה	תולכו	נולך
תקלכנה	יקלכו	תקלכנה	תקלכו	נקלך
תלוצנה	ילוצו	תלוצנה	תלוצו	נלץ
תמנינה	ימנו	תמנינה	תמנו	נמנן
תמלאנה	ימלאו	תמלאנה	תמלאו	נמלא

IMPERATIVVS	PAR TICIPIVM.	IMPERIVS	INFINITIVVS
נקשרו	נקשרתם	נקשר	נקשר
נמלכו	נמלכתם	נמלך	נמלך
נלכו	נלכתם	נולך	נולך
נקלו	נקלכתם	נקלך	נקלך
נלוצו	נלוצתם	נלץ	נלץ
נמנו	נמניתם	נמנן	נמנן
נמלאו	נמלאתם	נמלא	נמלא

○ N I P H A L ○ ○ ○

Singularis.

1. C.	2. F.	2. M.	3. F.	3. M.	
נִקְשַׁרְתִּי	נִקְשַׁרְתְּ	נִקְשַׁרְתָּ	נִקְשַׁרְהָ	נִקְשַׁרְהוּ	PRAETERITIVM.
נִמְלַחְתִּי	נִמְלַחְתְּ	נִמְלַחְתָּ	נִמְלַחְהָ	נִמְלַחְהוּ	
נִלְכַחְתִּי	נִלְכַחְתְּ	נִלְכַחְתָּ	נִלְכַחְהָ	נִלְכַחְהוּ	
נִקְלַחְתִּי	נִקְלַחְתְּ	נִקְלַחְתָּ	נִקְלַחְהָ	נִקְלַחְהוּ	
נִלְוַצְתִּי	נִלְוַצְתְּ	נִלְוַצְתָּ	נִלְוַצְהָ	נִלְוַצְהוּ	
נִמְנַחְתִּי	נִמְנַחְתְּ	נִמְנַחְתָּ	נִמְנַחְהָ	נִמְנַחְהוּ	
נִמְלֹאֲחִי	נִמְלֹאֲחְתְּ	נִמְלֹאֲחְתָּ	נִמְלֹאֲחְהָ	נִמְלֹאֲחְהוּ	

3. F.	3. M.	2. F.	2. M.	1. C.	
תִּקְשַׁרְהָ	תִּקְשַׁרְהוּ	תִּקְשַׁרְתְּ	תִּקְשַׁרְתָּ	אֶקְשַׁר	FUTURVM.
תִּמְלַחְהָ	תִּמְלַחְהוּ	תִּמְלַחְתְּ	תִּמְלַחְתָּ	אֶמְלַח	
תִּלְכַחְהָ	תִּלְכַחְהוּ	תִּלְכַחְתְּ	תִּלְכַחְתָּ	אֶלְכַח	
תִּקְלַחְהָ	תִּקְלַחְהוּ	תִּקְלַחְתְּ	תִּקְלַחְתָּ	אֶקְלַח	
תִּלְוַצְהָ	תִּלְוַצְהוּ	תִּלְוַצְתְּ	תִּלְוַצְתָּ	אֶלְוַצ	
תִּמְנַחְהָ	תִּמְנַחְהוּ	תִּמְנַחְתְּ	תִּמְנַחְתָּ	אֶמְנַח	
תִּמְלֹאֲחְהָ	תִּמְלֹאֲחְהוּ	תִּמְלֹאֲחְתְּ	תִּמְלֹאֲחְתָּ	אֶמְלֹאֲח	

2. F.	2. M.	2. F.	2. M.	
תִּקְשַׁרְתְּ	תִּקְשַׁרְתָּ	תִּקְשַׁרְתְּ	תִּקְשַׁרְתָּ	IMPERATIVVS. Singularis.
תִּמְלַחְתְּ	תִּמְלַחְתָּ	תִּמְלַחְתְּ	תִּמְלַחְתָּ	
תִּלְכַחְתְּ	תִּלְכַחְתָּ	תִּלְכַחְתְּ	תִּלְכַחְתָּ	
תִּקְלַחְתְּ	תִּקְלַחְתָּ	תִּקְלַחְתְּ	תִּקְלַחְתָּ	
תִּלְוַצְתְּ	תִּלְוַצְתָּ	תִּלְוַצְתְּ	תִּלְוַצְתָּ	
תִּמְנַחְתְּ	תִּמְנַחְתָּ	תִּמְנַחְתְּ	תִּמְנַחְתָּ	
תִּמְלֹאֲחְתְּ	תִּמְלֹאֲחְתָּ	תִּמְלֹאֲחְתְּ	תִּמְלֹאֲחְתָּ	

Pluralis.

CONIVGATIO

Pluralis.

1. C.	2. F.	M.	2. M.	3. C.
קְשִׁירָה	קְשִׁירָה		קְשִׁירָה	קְשִׁירָה
נְמוּלָה	נְמוּלָה		נְמוּלָה	נְמוּלָה
יִלְכָּה	יִלְכָּה		יִלְכָּה	יִלְכָּה
קָלְלָה	קָלְלָה		קָלְלָה	קָלְלָה
לִצְצָה	לִצְצָה		לִצְצָה	לִצְצָה
מְנִיחָה	מְנִיחָה		מְנִיחָה	מְנִיחָה
מְלֹאָה	מְלֹאָה		מְלֹאָה	מְלֹאָה

3. F.	3. M.	2. F.	2. M.	1. C.
תְּקַשְׁרָה	יִקְשְׁרוּ	תְּקַשְׁרָה	תְּקַשְׁרוּ	תְּקַשְׁרוּ
תְּנַמְלָה	יִנְמְלוּ	תְּנַמְלָה	תְּנַמְלוּ	תְּנַמְלוּ
תִּילְכָה	יִילְכוּ	תִּילְכָה	תִּילְכוּ	תִּילְכוּ
תִּקְלָלָה	יִקְלָלוּ	תִּקְלָלָה	תִּקְלָלוּ	תִּקְלָלוּ
תִּלְצְצָה	יִלְצְצוּ	תִּלְצְצָה	תִּלְצְצוּ	תִּלְצְצוּ
תִּמְנִיחָה	יִמְנִיחוּ	תִּמְנִיחָה	תִּמְנִיחוּ	תִּמְנִיחוּ
תִּמְלֹאָה	יִמְלֹאוּ	תִּמְלֹאָה	תִּמְלֹאוּ	תִּמְלֹאוּ

M.	F.	M.	F.
מְקַשֵּׁר	מְנַמְלֵה	מְיִלְכֵה	מְקָלְלֵה
מְנַמְלֵה	מְיִלְכֵה	מְקָלְלֵה	מְלִצְצֵה
מְיִלְכֵה	מְקָלְלֵה	מְלִצְצֵה	מְמַנְיֵה
מְקָלְלֵה	מְלִצְצֵה	מְמַנְיֵה	מְמַלְאֵה
מְמַנְיֵה	מְמַלְאֵה		
מְמַלְאֵה			

PAR TICIPIVM.	INFINITIVVS.
מְקַשֵּׁר	קְשִׁיר
מְנַמְלֵה	נְמוּל
מְיִלְכֵה	יִלְכֵה
מְקָלְלֵה	קָלְלֵה
מְלִצְצֵה	לִצְצֵה
מְמַנְיֵה	מְנִיחֵה
מְמַלְאֵה	מְלֹאֵה

P I E L. C O N J U G A T I O

Singularis.

1. C.	2. F.	2. M.	3. F.	3. M.	
קָשַׁרְתִּי	קָשַׁרְתְּ	קָשַׁרְתָּ	קָשַׁרְהָ	קָשַׁרְהוּ	PRAETERITVM.
בְּמִלְחָמִי	בְּמִלְחָמְךָ	בְּמִלְחָמְךָ	בְּמִלְחָמָהּ	בְּמִלְחָמָהוּ	
יִלְכְּתִי	יִלְכְּתְּ	יִלְכְּתָּ	יִלְכְּהָ	יִלְכְּהוּ	
קָלַלְתִּי	קָלַלְתְּ	קָלַלְתָּ	קָלַלְהָ	קָלַלְהוּ	
לִצְצַתִּי	לִצְצַתְּ	לִצְצַתָּ	לִצְצַתָּהּ	לִצְצַתָּהוּ	
מִפְתִּי	מִפְתְּ	מִפְתָּ	מִפְתָּהּ	מִפְתָּהוּ	
מִלֵּאחִי	מִלֵּאחְךָ	מִלֵּאחְךָ	מִלֵּאחָהּ	מִלֵּאחָהוּ	

3. F.	3. M.	2. F.	2. M.	1. C.	
תִּקְשֹׁר	תִּקְשֹׁר	תִּקְשֹׁרִי	תִּקְשֹׁר	אֶקְשֹׁר	FUTVRVM.
תִּבְמַלְחָמְךָ	תִּבְמַלְחָמְךָ	תִּבְמַלְחָמִי	תִּבְמַלְחָמְךָ	אֶבְמַלְחָמְךָ	
תִּילְכִי	תִּילְכִי	תִּילְכִי	תִּילְכִי	אֶילְכִי	
תִּקְלַלְךָ	תִּקְלַלְךָ	תִּקְלַלְךָ	תִּקְלַלְךָ	אֶקְלַלְךָ	
תִּלְצַץ	תִּלְצַץ	תִּלְצַץ	תִּלְצַץ	אֶלְצַץ	
תִּמְנַח	תִּמְנַח	תִּמְנַח	תִּמְנַח	אֶמְנַח	
תִּמְלֵא	תִּמְלֵא	תִּמְלֵא	תִּמְלֵא	אֶמְלֵא	

2. F.	2. M.	2. F.	2. M.	
קָשַׁרְתְּ	קָשַׁרְתְּ	קָשַׁרְתְּ	קָשַׁרְתְּ	IMPERATIVVS.
בְּמִלְחָמְךָ	בְּמִלְחָמְךָ	בְּמִלְחָמְךָ	בְּמִלְחָמְךָ	
יִלְכְּתְּ	יִלְכְּתְּ	יִלְכְּתְּ	יִלְכְּתְּ	Singularis.
קָלַלְתְּ	קָלַלְתְּ	קָלַלְתְּ	קָלַלְתְּ	
לִצְצַתְּ	לִצְצַתְּ	לִצְצַתְּ	לִצְצַתְּ	Pluralis.
מִפְתְּ	מִפְתְּ	מִפְתְּ	מִפְתְּ	
מִלֵּאחְךָ	מִלֵּאחְךָ	מִלֵּאחְךָ	מִלֵּאחְךָ	

O P Y A L V I N O O

Singularis.

1. C.	2. F.	2. M.	3. F.	3. M.	
קשרתי	קשרת	קשרת	קשרה	קשר	PRAETERITVM.
נמלתי	נמלת	נמלת	נמלה	נמל	
ילכתי	ילכת	ילכת	ילכה	ילך	
קללתי	קללת	קללת	קללה	קלל	
לצצתי	לצצת	לצצת	לצצה	לצץ	
מנחתי	מנחת	מנחת	מנחה	מנח	
מלאתי	מלאת	מלאת	מלאה	מלא	

3. F.	3. M.	2. F.	2. M.	1. C.	
תקשר	יקשר	תקשרי	תקשרה	אקשר	FUTVRVM.
תנמל	ינמל	תנמלי	תנמלה	אנמל	
תילך	יילך	תילכי	תילכה	אילך	
תקלל	יקלל	תקללי	תקללה	אקלל	
תלצץ	ילצץ	תלצצי	תלצצה	אלצץ	
תמנח	ימנח	תמנחי	תמנחה	אמנח	
תמלא	ימלא	תמלאי	תמלאה	אמלא	

Deest.

IMPERATIVVS.

CONIUGATIO

Pluralis.

1. C.	2. F.	2. M.	3. C.
הקשרנה	הקשרתן	הקשרתם	הקשירו
המלכה	המלכות	המלכתם	המילו
הולכנה	הולכתן	הולכתם	הוליכו
הקלנה	הקליתן	הקליתם	הקלו
הליצנה	הליצתן	הליצתם	הליצו
המנינה	המניתן	המניתם	המנו
המלאנה	המלאתן	המלאתם	המליאו

3. F.	3. M.	2. F.	2. M.	1. C.
תקשרנה	תקשירו	תקשרנה	תקשירו	תקשיר
תמלכה	תמילו	תמלכה	תמילו	תמיל
תולכנה	תוליכו	תולכנה	תוליכו	תוליך
תקלינה	תקלו	תקלינה	תקלו	תקל
תליצנה	תליצו	תליצנה	תליצו	תליץ
תמנינה	תמנו	תמנינה	תמנו	תמנה
תמלאנה	תמליאו	תמלאנה	תמליאו	תמליא

INFINITIVS.	PARTICIPIVM.
הקשיר	מקשיר
המיל	ממיל
הוליך	מוליך
הקל	מקל
הליץ	מליץ
המנו	ממנו
המליא	ממליא

CHIPHILIM

Singularis.

1. C.	2. F.	2. M.	3. F.	3. M.	
הקשרתי	הקשרת	הקשרת	הקשירה	הקשיר	PRAETERITVM.
המלתתי	המלת	המלת	המילה	המיל	
הולכתי	הולכת	הולכת	הולכה	הולך	
הקלתי	הקלת	הקלת	הקלה	הקל	
הליצתי	הליצת	הליצת	הליצה	הליץ	
המנתי	המנית	המנית	המנחה	המנה	
המלאתי	המלאת	המלאת	המלאה	המליא	

3. F.	3. M.	2. F.	2. M.	1. C.	
תקשיר	יקשיר	תקשירי	תקשיר	אקשיר	FUTVRVM.
תמיל	ימיל	תמילי	תמיל	אמיל	
תולך	יולך	תולכי	תולך	אולך	
תקל	יקל	תקלי	תקל	אקל	
תליץ	יליץ	תליצי	תליץ	אליץ	
תמנה	ימנה	תמני	תמנה	אמנה	
תמליא	ימליא	תמליאי	תמליא	אמליא	

2. F.	2. M.		2. F.	2. M.	
הקשרנה	הקשירו	Pluralis.	הקשירי	הקשיר	Singularis.
המלכנה	המילו		המילי	המיל	
הולכנה	הולכו		הולכי	הולך	
תקלינה	תקלו		תקלי	תקל	
תליצנה	תליצו		תליצי	תליץ	
המננה	המנו		המני	המנה	
המלאנה	המליאו		המליאי	המליא	

IMPERATIVVS.

Singularis.

Pluralis.

CONIUGATIO

Pluralis.

1. C.	2. F.	2. M.	3. C.
הַקְּשָׁרִים	הַקְּשָׁרִים	הַקְּשָׁרִים	הַקְּשָׁרִים
הַמְּלָכִים	הַמְּלָכִים	הַמְּלָכִים	הַמְּלָכִים
הַיּוֹלְכִים	הַיּוֹלְכִים	הַיּוֹלְכִים	הַיּוֹלְכִים
הַיּוֹקֵלִים	הַיּוֹקֵלִים	הַיּוֹקֵלִים	הַיּוֹקֵלִים
הַיּוֹלְצִים	הַיּוֹלְצִים	הַיּוֹלְצִים	הַיּוֹלְצִים
הַמְּבַרְכִים	הַמְּבַרְכִים	הַמְּבַרְכִים	הַמְּבַרְכִים
הַמְּלַאכִים	הַמְּלַאכִים	הַמְּלַאכִים	הַמְּלַאכִים

3. F.	3. M.	2. F.	2. M.	1. C.
תְּקַשְׁרֶנּוּ	יְקַשְׁרוּ	תְּקַשְׁרֶנּוּ	תְּקַשְׁרוּ	נְקַשֵּׁר
תְּמַלְכֶנּוּ	יְמַלְכוּ	תְּמַלְכֶנּוּ	תְּמַלְכוּ	נְמַלֵּךְ
תְּיַוְלְכֶנּוּ	יְיַוְלְכוּ	תְּיַוְלְכֶנּוּ	תְּיַוְלְכוּ	נְיַוְלֵךְ
תְּיַוְקֵלְכֶנּוּ	יְיַוְקֵלְכוּ	תְּיַוְקֵלְכֶנּוּ	תְּיַוְקֵלְכוּ	נְיַוְקֵלֵךְ
תְּיַוְלִיצֶנּוּ	יְיַוְלִיצוּ	תְּיַוְלִיצֶנּוּ	תְּיַוְלִיצוּ	נְיַוְלִיץ
תְּמַבְרְכֶנּוּ	יְמַבְרְכוּ	תְּמַבְרְכֶנּוּ	תְּמַבְרְכוּ	נְמַבְרֵךְ
תְּמַלְאֶנּוּ	יְמַלְאוּ	תְּמַלְאֶנּוּ	תְּמַלְאוּ	נְמַלֵּא

מְקַשֵּׁר	הַקְּשֹׁרֶה
מְמַלְכֵם	הַמְּלִיךְ
מְיַוְלְכֵם	הַיּוֹלְכֵם
מְיַוְקֵלֵם	הַיּוֹקֵלֵם
מְיַוְלִיצֵם	הַיּוֹלְצֵם
מְמַבְרְכֵם	הַמְּבַרְכֵם
מְמַלְאֵם	הַמְּלַאכֵם

PARTICIPIVM.

INFINITIVVS.

H O P H A L.

Singularis.

1. C. 2. F. 2. M. 3. F. 3. M.

הקשרתי	הקשרת	הקשרת	הקשרה	הקשר
המלתי	המלת	המלת	המלה	המל
הולכתי	הולכת	הולכת	הולכה	הולך
הוקלתי	הוקלת	הוקלת	הוקלה	הוקל
הולצתי	הולצת	הולצת	הולצה	הולץ
המנתי	המנת	המנת	המנחה	המנה
המלאתי	המלאת	המלאת	המלאה	המלא

PRAETERITVM.

3. F. 3. M. 2. F. 2. M. 1. C.

תקשרה	תקשר	תקשרי	תקשר	תקשר
תמלתי	תמל	תמלי	תמל	תמל
תולכתי	תולך	תולכי	תולך	תולך
תוקלתי	תוקל	תוקלי	תוקל	תוקל
תולצתי	תולץ	תולצי	תולץ	תולץ
תמנתי	תמנה	תמני	תמנה	תמנה
תמלאתי	תמלא	תמלאי	תמלא	תמלא

FVTVRVM.

IMPERATIVVS.

Deest.

CONIUGATIO

Pluralis.

1. C.	2. F.	2. M.	3. C.
התקשרנו	התקשרתן	התקשרתם	התקשרו
התבמלנו	התבמלתן	התבמלתם	התבמלו
החילכנו	החילכתן	החילכתם	החילו
התקללנו	התקללתן	התקללתם	התקללו
החלצנו	החלצתן	החלצתם	החילו
התמנינו	התמניתן	התמניתם	התמנו
התמלאנו	התמלאתן	התמלאתם	התמלאו

3. F.	3. M.	2. F.	2. M.	1. C.
תתקשרנה	יתקשרו	תתקשרנה	תתקשרו	נתקשר
תתבמלנה	יתבמלו	תתבמלנה	תתבמלו	נתבמל
תחילכנה	יחילו	תחילכנה	תחילו	נחילו
תתקללנה	יתקללו	תתקללנה	תתקללו	נתקלל
תחלצנה	יחלצו	תחלצנה	תחלצו	נחלצ
תתמנינה	יתמנו	תתמנינה	תתמנו	נתמנו
תתמלאנה	יתמלאו	תתמלאנה	תתמלאו	נתמלא

PARTICIPIVM.	מתקשר	התקשר	INFINITIVVS.
	מתבמל	התבמל	
	מחילך	החילו	
	מתקלל	התקלל	
	מחלצ	החלצ	
	מתמנה	התמנו	
	מתמל	התמלו	

PARTICIPIVM.

H I T H P A E L.

Singularis.

C.

1. C. 2. F. 2. M. 3. F. 3. M.

התקשרתי	התקשרת	התקשרת	התקשרה	התקשר	PRAETERITVM.
התנבולתי	התנבולת	התנבולת	התנבולה	התנבול	
התילכתי	התילכת	התילכת	התילכה	התילך	
התקללתי	התקללת	התקללת	התקללה	התקלל	
התלצצתי	התלצצת	התלצצת	התלצצה	התלצץ	
התמנתי	התמנית	התמנית	התמננה	התמנה	
התמלאתי	התמלאת	התמלאת	התמלאה	התמלא	

C.

3. F. 3. M. 2. F. 2. M. 1. C.

תתקשר	תתקשרי	תתקשרי	תתקשר	אתקשר	FUTVRVM.
תתנבול	תתנבולי	תתנבולי	תתנבול	אתנבול	
תתילך	תתילכי	תתילכי	תתילך	אתילך	
תתקלל	תתקללי	תתקללי	תתקלל	אתקלל	
תתלצץ	תתלצצי	תתלצצי	תתלצץ	אתלצץ	
תתמנה	תתמני	תתמני	תתמנה	אתמנה	
תתמלא	תתמלי	תתמלי	תתמלא	אתמלא	

2. F. 2. M. 2. F. 2. M.

התקשרנה	התקשרו	Plurals.	התקשרי	התקשר	Singularis.	IMPERATIVVS.
התנבולנה	התנבולו		התנבולי	התנבול		
התילכנה	התילכו		התילכי	התילך		
התקללנה	התקללו		התקללי	התקלל		
התלצצנה	התלצצו		התלצצי	התלצץ		
התמננה	התמנו		התמני	התמנה		
התמלאנה	התמלאו		התמלי	התמלא		

III.

P A R A D I G M A T A

der

Pronominum Suffixorum.

A) bey den Nominibus.

a) *Masculinis. Formae* (, ,).

Singularis.

*Fem.**Masc.*

eadem forma.

שׁטֹנְךָ

שׁטֹנְהָ *ihr*

שׁטֹנְכֶן

שׁטֹנְן

שׁטֹן

שׁטֹנִי

שׁטֹנְךָ

שׁטֹנֵי

שׁטֹנֵינוּ

שׁטֹנֵיכֶם

שׁטֹנֵיהֶם

der Widersacher.

mein

dein

sein

unser

euer

ihr

Pluralis.

שׁטֹנֵיכֶן

שׁטֹנֵיהֶן *ihr*

שׁטֹנֵיכֶם

שׁטֹנֵיהֶם

שׁטֹנִים

שׁטֹנֵי

שׁטֹנֵיךָ

שׁטֹנֵינוּ

שׁטֹנֵיכֶם

שׁטֹנֵיהֶם

die Widersacher.

meine

deine

seine

unsere

euere

ihre

Singul.

Singularis. Formae (. . .).

Fem.

Masc.

— —	סמל	das Bild.
— —	סמלי	mein
— —	סמלך	dein
— —	סמלו	sein
— —	סמלנו	unser
— —	סמלכם	euer
— —	סמלן	ihr

Pluralis. סמלים die Bilder.

— —	סמלי	meine
— —	סמלך	deine
— —	סמליו	seine
— —	סמלנו	unsere
— —	סמליכם	euere
— —	סמליהן	ihre

Singularis. Formae (. . .).

דרך der Weg.

— —	דרכי	mein
— —	דרכך	dein
— —	דרכו	sein
— —	דרכנו	unser
— —	דרככם	euer
— —	דרכן	ihr

Pluralis. דרכים die Wege.

— —	דרכי	meine
— —	דרכך	deine
— —	דרכיו	seine
— —	דרכנו	unsere
— —	דרכיכם	euere
— —	דרכיהן	ihre

§ 3

Singul.

Singularis. Formae לה ex verbis ה.

Fem.

אִמְךָ
אִמְךָ
אִמְךָ
אִמְךָ
אִמְךָ
אִמְךָ

אִמְכֶן
אִמְכֶן

Pluralis.

אִמְיָךְ
אִמְיָךְ
אִמְיָךְ
אִמְיָכֶן
אִמְיָכֶן

Masc.

אִמְּךָ der Koch.

אִמִּי mein

אִמְּךָ dein

אִמּוֹ sein

אִמְנוּ unser

אִמְכֶם euer

אִמְם ihr

אִמִּים die Köche.

אִמִּי meine

אִמְיָךְ deine

אִמּוֹ seine

אִמְנוּ unsere

אִמְיָכֶם euere

אִמְיָהֶם ihre

Singularis. Formae (וּ).

מוֹת der Tod.

מוֹתִי mein

מוֹתְךָ dein

מוֹתוֹ sein

מוֹתֵנוּ unser

מוֹתְכֶם euer

מוֹתָם ihr

Pluralis.

מוֹתוֹת die Tode.

מוֹתֵי meine

מוֹתֶיךָ deine

מוֹתָיו seine

מוֹתֵינוּ unsere

מוֹתֵיכֶם euere

מוֹתֵיהֶם ihre

Singul.

Singularis. Formae () ex Verbis לה.

Fem.

Masc.

— —	דג	der Fisch.
— —	דגי	mein
דגה	דגה	dein
— —	דגו	sein
— —	דגנו	unser
דגכן	דגכם	euer
דגן	דגם	ihr

Pluralis.

— —	דגים	die Fische.
— —	דגי	meine
דגיה	דגיה	deine
— —	דגיו	seine
— —	דגינו	unsere
דגיכן	דגיכם	euere
דגיהן	דגיהם	ihre

Singularis. Formae () ex Verbis med. gem.

— —	כר	der Krug.
— —	כרי	mein
כרה	כרה	dein
— —	כרו	sein
— —	כרנו	unser
כרכן	כרכם	euer
כרן	כרם	ihr

Pluralis.

— —	כרים	die Krüge.
— —	כרי	meine
כריה	כריה	deine
— —	כריו	seine
— —	כרינו	unsere
כריכן	כריכם	euere
כריהן	כריהם	ihre

§ 4

Singul.

Singularis. Formae ך ex Verbis med. gem.

Fem.

Masc.

—	—	דַּבּ	der Bär.
—	—	דְּבִי	mein
—	—	דְּבִיךָ	dein
—	—	דְּבִיךָ	ihre
—	—	דְּבִיךָ	ihre
—	—	דְּבִיכֶם	unser
—	—	דְּבִיכֶם	euer
—	—	דְּבִיכֶם	ihre

Pluralis.

—	—	דְּבִימֵךְ	die Bäre.
—	—	דְּבִימֵיךָ	meine
—	—	דְּבִימֵיךָ	deine
—	—	דְּבִימֵיךָ	ihre
—	—	דְּבִימֵיךָ	ihre
—	—	דְּבִימֵיכֶם	unsere
—	—	דְּבִימֵיכֶם	euere
—	—	דְּבִימֵיכֶם	ihre

Singularis. Formae (ך).

—	—	עֵמֶק	die Tiefe.
—	—	עֵמֶקִי	meine
—	—	עֵמֶקֶיךָ	deine
—	—	עֵמֶקֶיךָ	ihre
—	—	עֵמֶקֶיךָ	ihre
—	—	עֵמֶקֶיכֶם	unsere
—	—	עֵמֶקֶיכֶם	euere
—	—	עֵמֶקֶיכֶם	ihre

Pluralis.

—	—	עֵמֶקִים	die Tiefen.
—	—	עֵמֶקִי	meine
—	—	עֵמֶקֶיךָ	deine
—	—	עֵמֶקֶיךָ	ihre
—	—	עֵמֶקֶיךָ	ihre
—	—	עֵמֶקֶיכֶם	unsere
—	—	עֵמֶקֶיכֶם	euere
—	—	עֵמֶקֶיכֶם	ihre

Singul.

Singularis. Formae (י) 3

Fem.

Masc.

— —	עֵיט	der Vogel.
— —	עֵיטִי	mein
עֵיטְךָ	עֵיטְךָ	dein
עֵיטְהָ	עֵיטוֹ	sein
— —	עֵיטֵנוּ	unser
עֵיטֵכֶן	עֵיטֵכֶם	euer
עֵיטָן	עֵיטָם	ihr

Pluralis.

עֵיטִים die Vögel.

— —	עֵיטִי	meine
עֵיטֵיךָ	עֵיטֵיךָ	deine
עֵיטֵיהָ	עֵיטָיו	seine
— —	עֵיטֵינוּ	unsere
עֵיטֵיכֶן	עֵיטֵיכֶם	eure
עֵיטֵיהֶן	עֵיטֵיהֶם	seine

Singularis. Formae חם, אָח, אָב und פָּה.

אָח der Bruder.

— —	אָחִי	mein
— —	אָחִיךָ	dein
אָחִיךָ	אָחָיו	sein
אָחִיהָ	אָחֵינוּ	unser
— —	אָחֵיכֶם	euer
אָחֵיכֶן	אָחֵיהֶם	ihr

Pluralis.

אָחִים die Brüder.

— —	אָחִי	meine
— —	אָחֵיךָ	deine
אָחֵיךָ	אָחָיו	seine
אָחֵיהָ	אָחֵינוּ	unsere
— —	אָחֵיכֶם	eure
אָחֵיכֶן	אָחֵיהֶם	seine

Singularis. Formae Dualis.

Fem.

אָזְנִי
— —
אָזְנֶךָ
אָזְנֵי
— —
אָזְנֵיכֶם
אָזְנֵינוּ

Masc.

אָזְנְךָ das Ohr.
אָזְנִי mein
אָזְנֶךָ dein
אָזְנֵי sein
אָזְנֵינוּ unser
אָזְנֵיכֶם euer
אָזְנֵיהֶם ihr

Pluralis.

אָזְנֵי
— —
אָזְנֵיהֶן
אָזְנֵיהֶם

אָזְנֵיהֶם die Ohren.
אָזְנֵי meine
אָזְנֵיהֶן deine
אָזְנֵיהֶם seine
אָזְנֵיהֶם unsere
אָזְנֵיהֶם euere
אָזְנֵיהֶם ihre

b) bey den Nominibus Femininis.

Singularis. Formae הָ וְ.

Fem.

חֲמַתִּי
— —
חֲמַתְךָ
חֲמַתֵּי
— —
חֲמַתֵּיכֶם
חֲמַתֵּינוּ

Masc.

חֲמַתְךָ die Mauer.
חֲמַתִּי meine
חֲמַתְךָ deine
חֲמַתֵּי seine
חֲמַתֵּינוּ unsere
חֲמַתֵּיכֶם euere
חֲמַתֵּיהֶם ihre

Pluralis.

<i>Fem.</i>	<i>Pluralis.</i>	<i>Masc.</i>
— —		המֹות die Mauern.
חֲמִיתֶיךָ		חֲמִיתֵי mine
חֲמִיתֶיהָ ihre		חֲמִיתֶיךָ deine
— —		חֲמִיתָיו seine
חֲמִיתֵיכֶם		חֲמִיתֵינוּ unsere
חֲמִיתֵיהֶם ihre		— —

Singularis. Formae ה

— —		שִׁמְלָה das Kleid.
שִׁמְלֹתֶיךָ		שִׁמְלֹתַי mein
שִׁמְלֹתֶיהָ ihre		שִׁמְלֹתֶיךָ dein
— —		שִׁמְלֹתָיו sein
שִׁמְלֹתֵיכֶם		שִׁמְלֹתֵינוּ unser
שִׁמְלֹתֵיהֶם ihre		שִׁמְלֹתֵיכֶם euer
		שִׁמְלֹתָם ihr

Pluralis.

— —		שִׁמְלֹת die Kleider.
שִׁמְלֹתֶיךָ		שִׁמְלֹתַי meine
שִׁמְלֹתֶיהָ ihre		שִׁמְלֹתֶיךָ deine
— —		שִׁמְלֹתָיו seine
שִׁמְלֹתֵיכֶם		שִׁמְלֹתֵינוּ unsere
שִׁמְלֹתֵיהֶם ihre		שִׁמְלֹתֵיכֶם euer
		שִׁמְלֹתָם ihre

Singularis. Formae ת

— —		כִּתְרוֹת die Krone.
כִּתְרוֹתֶיךָ		כִּתְרוֹתַי meine
כִּתְרוֹתֶיהָ ihre		כִּתְרוֹתֶיךָ deine
— —		כִּתְרוֹתָיו seine
כִּתְרוֹתֵיכֶם		כִּתְרוֹתֵינוּ unsere
כִּתְרוֹתֵיהֶם ihre		כִּתְרוֹתֵיכֶם euer
		כִּתְרוֹתָם ihre

Plural.

<i>Fem.</i>	<i>Pluralis.</i>	<i>Masc.</i>
—	—	כתרת die Kronen.
—	—	כתרתי meine
כתרתך	כתרתך	כתרתך deine
כתרתה <i>ihre</i>	כתרתו	כתרתו seine
—	—	כתרתנו unsere
כתרתכן	כתרתכם	כתרתכם euere
כתרתיהן	כתרתיהם	כתרתיהם ihre

Singularis. Formae ה

—	—	ברכה der Seegen.
—	—	ברכתי mein
ברכתך	ברכתך	ברכתך dein
ברכתה <i>ihre</i>	ברכתו	ברכתו sein
—	—	ברכתנו unser
ברכתכן	ברכתכם	ברכתכם euere
ברכתיהן	ברכתיהם	ברכתיהם ihre

Pluralis.

—	—	ברכות die Seegen.
—	—	ברכתי meine
ברכותך	ברכותך	ברכותך deine
ברכותה <i>ihre</i>	ברכותו	ברכותו seine
—	—	ברכותנו unsere
ברכותכן	ברכותכם	ברכותכם euere
ברכותיהן	ברכותיהם	ברכותיהם ihre

Singularis. Formae ה

—	—	עצה der Rathschlag.
—	—	עצתי mein
עצתך	עצתך	עצתך dein
עצתה <i>ihre</i>	עצתו	עצתו sein
—	—	עצתנו unser
עצתכן	עצתכם	עצתכם euere
עצתיהן	עצתיהם	עצתיהם ihre

Plural.

Pluralis.

Fem.

Masc.

—	—	עצרת	die Rathschläge.
—	—	עצתי	meine
עצתך		עצתך	deine
עצתה	ihre	עצתו	seine
—	—	עצתנו	unsere
עצתכם		עצתכם	euere
עצתיהן		עצתיהם	ihre

Singularis. Formae

—	—	גזרה	der Abschnitt.
—	—	גזרתי	mein
גזרתך		גזרתך	dein
גזרתה	ihre	גזרתו	seine
—	—	גזרתנו	unsere
גזרתכם		גזרתכם	euere
גזרתיהן		גזרתיהם	ihre

Pluralis.

—	—	גזרות	die Abschnitte.
—	—	גזרתי	meine
גזרתך		גזרתך	deine
גזרתה	ihre	גזרתו	seine
—	—	גזרתנו	unsere
גזרתכם		גזרתכם	euere
גזרתיהן		גזרתיהם	ihre

Singul.

B) der

B) Der Suffixorum bey den Verbis.

Im Praeterito.

3. Singularis. Masc.

er hat gebunden.		קשר
er hat mich gebunden.		קשרני
er hat dich gebunden.	קשרך	קשרה
er hat sie gebunden.	קשרה (ih̄n)	קשרו
er hat uns gebunden.		קשרנו
er hat euch gebunden.	קשרכן	קשרכם
er hat sie gebunden.	קשרן	קשרם

3. Singul. Fem.

sie hat gebunden.		קשרה
sie hat mich gebunden.		קשרתני
sie hat dich gebunden.	קשרתך	קשרתה
sie hat sie gebunden.	קשרתה (ih̄n)	קשרתו
sie hat uns gebunden.		קשרתנו
sie hat euch gebunden.	קשרתכן	קשרתכם
sie hat sie gebunden.	קשרתן	קשרתם

2. Singul. Masc.

du hast gebunden.		קשרת
du hast mich gebunden.		קשרתני
du hast dich gebunden.		קשרתך
du hast ihn gebunden.		קשרתו
du hast uns gebunden.		קשרתנו
du hast sie gebunden.		קשרתם

2. Singul.

2. Singul. Fem.

du hast gebunden.	קשרה
du hast mich gebunden.	קשרתני
du hast ihn gebunden.	קשרתהו
du hast uns gebunden.	קשרתנו
du hast sie gebunden.	קשרתם

1. Singularis. Comm.

ich habe gebunden.	קשרתי
ich habe dich gebunden.	קשרתיך
ich habe sie gebunden.	קשרתי (ihn)
ich habe euch gebunden.	קשרתיכם
ich habe sie gebunden.	קשרתין

3. Plur. Comm.

sie haben gebunden.	קשרו
sie haben mich gebunden.	קשרוני
sie haben dich gebunden.	קשרוּךְ
sie haben sie gebunden.	קשרוּהוּ (ihn)
sie haben uns gebunden.	קשרוּנוּ
sie haben euch gebunden.	קשרוּכֶם
sie haben sie gebunden.	קשרוּן

2. Plur. Masc.

ihr habt gebunden.	קשרתם
ihr habt mich gebunden.	קשרתני
ihr habt euch gebunden.	קשרתכם
ihr habt ihn gebunden.	קשרתהו
ihr habt uns gebunden.	קשרתנו
ihr habt sie gebunden.	קשרתם

2. Plural.

2. Plur. Fem.

ihr habt gebunden.
 ihr habt mich gebunden.
 ihr habt ihn gebunden.
 ihr habt uns gebunden.
 ihr habt sie gebunden.

קשרתן
 קשרתני
 קשרתהו
 קשרתנו
 קשרתן

1. Plur. Comm.

wir haben gebunden.
 wir haben dich gebunden.
 wir haben sie gebunden.
 wir haben euch gebunden.
 wir haben sie gebunden.

קשרנו
 קשרנך
 קשרנהו (ihn)
 קשרנכם
 קשרנום

Im Futuro.

(und also auch im Imperatiuo) mag die
 3. Sing. Masc. zur Probe dienen:

er wird binden. יקשר
 er wird mich binden.
 er wird dich binden.
 er wird sie binden.
 er wird uns binden.
 er wird euch binden.
 er wird sie binden.

יקשרני
 יקשרה M.
 יקשרהו (ihn)
 יקשרנו
 יקשרכם M.
 יקשרם M.

Im Infinitiuo: קשר zu binden.

mich zu binden.
 dich zu binden.
 sie zu binden.
 uns zu binden.
 euch zu binden.
 sie zu binden.

קשרי
 קשרך M.
 קשרו (ihn)
 קשרנו
 קשרכם M.
 קשרם M.

a) Mit den

Pluralis.

3. F.	3. M.	2. F.	2. M.	1. C.
עִמָּהֶן	עִמָּהֶם	עִמָּכֶן	עִמָּכֶם	עִמָּכֶוּ
עֲלֵיהֶן	עֲלֵיהֶם	עֲלֵיכֶן	עֲלֵיכֶם	עֲלֵיכֶוּ
הֵנָּה	הֵנָּהֶם	הֵנָּכֶן	הֵנָּכֶם	הֵנָּכֶוּ
תִּחְתֵּינָהּ	תִּחְתֵּיהֶם	תִּחְתֵּיכֶן	תִּחְתֵּיכֶם	תִּחְתֵּיכֶוּ
und	und	und	und	und
תִּחְתֵּיהֶן	תִּחְתֵּיהֶם	תִּחְתֵּיכֶן	תִּחְתֵּיכֶם	תִּחְתֵּיכֶוּ

b) Der Praefixarum

מֵהֶן	מֵהֶם	מֵכֶן	מֵכֶם	מֵכֶוּ
בָּהֶן (בָּם)	בָּהֶם	בָּכֶן	בָּכֶם	בָּכֶוּ
לָהֶן (לָמוֹ)	לָהֶם	לָכֶן	לָכֶם	לָכֶוּ
בְּמוֹהֶן	בְּמוֹהֶם	בְּמוֹכֶן	בְּמוֹכֶם	בְּמוֹכֶוּ

Suffixis.

Singularis.

3. F.	3. M.	2. F.	2. M.	1. C.	
עָמָה	עָמוֹ	עָמָה	עָמָה	עָמִי	עִם mit, also auch יַחַד.
עָלֶיהָ	עָלָיו	עָלֶיהָ	עָלֶיהָ	עָלַי	עַל über, also auch יַחַד.
הִנְנָהּ	הִנְנֶהּ	הִנְּהָ	הִנְּהָ	הִנְּנִי	הִנֵּה siehe.
תַּחְתָּהּ	תַּחְתָּיו	תַּחְתָּהּ	תַּחְתָּהּ	תַּחְתָּי	תַּחַת unter, für,
וְ	וְ	וְ	וְ	וְ	und
בֵּין	בֵּין	בֵּין	בֵּין	בֵּין	בֵּין auch zwischen.

mit den *Affixis.*

מִמֶּנָּהּ	מִמֶּנָּהּ	מִמֶּנָּהּ	מִמֶּנָּהּ	מִמֶּנָּי	מִן, aus.
בָּהּ	בּוֹ	בָּהּ	בָּהּ	בִּי	בְּ. mit, in.
לָהּ	לּוֹ	לָהּ	לָהּ	לִי	לְ. zu, in.
כְּמוֹהָ	כְּמוֹהוּ	כְּמוֹהָ	כְּמוֹהָ	כְּמוֹנִי	כְּ. wie, als.

PRAXIS GRAMMATICA,

oder

Kurze Probe der Resolution nach den
Grundsätzen der Grammatik.

TEXT.

Ps. XXXIV, 12. 13. 15. 16.

לְכוּ - בְּנִים שְׂמְעוּ - לִי יִרְאַת יְהוָה אֲלִמְדַּכְּם : מִי - הָאִישׁ
 הַחֲפֵץ חַיִּים אֲהַב רָמִים לְרֵאוֹת טוֹב : סוּר מִרַע וְעֵשָׂה - טוֹב
 בְּקַשׁ שְׁלוֹם וְרַדְּפֵהוּ :

Versio.

Adeste, filii, obtemperate mihi, timorem Iovae vos docebo. Quis ille vir, qui desiderat vitam, expetens (multos) dies, ut videat bonum? Recede a malo, et fac bonum, quaere pacem et persequere illam.

Analysis.

לְכוּ, *lechku*, gehet: ist nur ein einsylbiges Wort, weil es nur einen Vocalem hat, (Sect. I. Cap. VII. 1.) und zwar besteht es aus einer syllaba simplici (VII. 2.). Das Schva unter dem ל ist ein mobile, weil es die Sylbe anfängt (IV. 5.). Der Querstrich zwischen diesem und dem folgenden Worte ist ein Maffeph, welches beyde mit einander

ver.

verbindet, daher auch das erste keinen accentum dominum bekommt, (VI. 3.) denn der Perpendicularstrich ist der euphonicus, metheg, der bey dem Schwa mobili im Anfange eines Wortes zu stehen pfleget. (Sect. I. Cap. VI. 2.). Das Wort selbst ist ein Verbum, und zwar secunda plural. masc. Imperatiui in Kal von der radice הלך , er ist gegangen. Dieses besteht zwar aus dreyen Radicalbuchstaben, welche zu einem Verbo erfordert werden, (Sect. IV. Cap. I. 1.) weil aber unter denselben der erste ein littera quiescens ist, (Cap. II. 1.) und die quiescentes kein (·) quiescens leiden, so gehöret es unter die Verba imperfecta. (Sect. IV. Cap. II. 1.). Nach der Forme des Verbi perfecti הלך sollte der Imperatiuus haben הלך . Doch fällt das (·) mit seinem (·) weg, (Sect. IV. C. VIII. 1.) und der zwenyte radicalis bekommt ein (·) (Cap. VIII. 3.). Daher entsteht der Imperatiuus הלך und im plurali wird das (·) penultimum in (·) verkürzt, (Cap. X. 7.) da denn die Forme הלכו heraus kömmt.

בָּנִים , *bhanim*, Söhne, oder Kinder: besteht aus zwey Sylben, deren erste simplex, die zwenyte composita ist. (Cap. VII. 2.). Die letzte hat zwar vier moras, mit denen sie aber bestehen kann, weil der Ton darauf steht. (Cap. VII. 6.). Das ב am Anfange des Wortes sollte ein Dagesch lene haben, (Cap. V. 3. 4.) weil aber im vorhergehenden Worte הלך ein littera quiescens vprhergeht, fällt es weg, (Cap. V. 5.) und der letzte Buchstabe ist ein finalis (Cap. II. 9.). Das Wort selbst

Atnach ist in der metrischen Accentuation der kleinste Imperator, (Sect. I. Cap. IX. 2.) und zugleich ein distinctivus, wo ein vollkommener Verstand einen Satz schließt. (Sect. I. C. IX. 2.). Denn wenn dieser ganze Vers nach der Logik zergliedert wird, so besteht er aus dem Satze: Kommt her, Kinder, höret mir zu! und der bewegenden Ursache: denn ich will euch die Furcht des Herrn lehren.

יִרְאַת, *jir'ath*, Die Furcht: besteht aus zwei syllabis compositis, deren erstere auf ein (י) quiescens sich endiget, (Sect. I. C. IV. 5.) und ist ein Nomen substantivum auctum, weil es außer den dreien radicalibus, von dem Stammworte **יָרָא**, *timuit*, noch einen Buchstaben hat. Es steht aber im statu constructo singularis numeri, weil es das folgende Substantivum regieret. (Sect. II. C. IV. 2.). Das absolutum heißt **יִרְאָה**, welches generis feminini ist, (Sect. II. Cap. II. 3.) und im statu constructo die Endung **הַ** in **הָ** verwandelt. (Sect. II. Cap. IV. 3.). Weiter geht keine Veränderung mit den Vocalibus vor, weil sie nicht können kürzer gemacht werden, als sie schon sind. (Sect. II. C. IV. 2.).

יְהוָה, *Iehouáh*, Des Herrn: ist ein Wort von zweien Sylben, mit einem Schva mobili unter dem ersten Buchstaben, (Sect. I. C. IV. 5.). Es ist aber ein nomen auctum, oder heemanticum, weil es außer den Radicalbuchstaben noch ein ו hat. (Sect. II. Cap. I. 3.). Das Stammwort ist **יָהָה**, *luit*, und vermöge dessen deutet **יְהוָה** einen an, der das Wesen nicht nur selbst von sich hat, sondern auch allen andern ihr Wesen mittheilet. Man liest

dieses Wort nicht *Iehoab*, sondern *Iehouab*. (Sect. I. Cap. III. 5.). Es ist auch nicht generis feminini, ob es gleich auf ה sich endiget, weil es kein ה servile, sondern radicale ist. (Sect. II. C. II. 3.). Der Accent dabey ist Rbhia gereschatus, der dux minor des Imperatoris Silluk. (Sect. I. C. VIII. 9.)

:אלמדכם, *alammedchem*, ich will euch lehren: hat drey Syllabas compositas. Der Punkt im מ ist ein Dagesch forte, weil es nicht nur in keinem von den Buchstaben בגרמה befindlich ist, (Sect. I. Cap. V. 3.) sondern auch die Sylbe beschließt, (Sect. I. Cap. V. 4.) und zwar ist es Dagesch characteristicum. (Sect. I. Cap. V. 6.). Der Buchstabe כ aber hätte zwar die Erfordernisse, ein Dagesch lene anzunehmen; (l. c. §. 5.) doch fällt dasselbe aus nach dem Suffixo כם. (l. c.). Der Punkt unter dem נ ist ein Schva compositum, welches die Gutturales statt eines Simplicis annehmen. (Sect. I. Cap. IV. 2.). Das Wort selbst ist ein Verbum, und zwar prima singularis futuri in Piel, mit dem suffixo כם, vos. Das Futurum und dessen erste Person wird erkannt aus dem נ, (Sect. IV. C. I. 12.). Die Coniugatio Piel aber aus dem Dagesch forti im mittelsten radicali. (l. c. §. 8. c.). Weil es aus lauter radicalibus mobilibus besteht, ist es ein Verbum perfectum, und formiret נלמד nach נקשר: weil aber das Wort am Ende gewachsen ist, wird der lange Vocalis (..) in (.) verkürzt. (Sect. I. C. X. 7.). Da aber nun solchergestalt zwey (.) zusammen kommen würden, so wird das erstere aus dem (..) in (.) verwandelt. (Sect. I. C. XI. 1. c.)

Der

Der Accent ist Silluk mit Sophpasuck, der allezeit den Vers endiget. (Sect. I. Cap. IX. 2.)

מי, *mi*, wer? ist ein Pronomen, und zwar separatum, (Sect. III. §. 2.) der Bedeutung nach aber ein Interrogativum, so sich auf eine Person bezieht. (l. c. C. I. 5.) Die folgende Linie Mafkaph ist das Zeichen der genauen Verbindung dieses Wortes mit dem folgenden, (Sect. I. Cap. VI. 3.) und ob es gleich dadurch seinen accentum tonicum verlohren, (l. c.) so hat es doch den euphonicum, das Metheg, den Leser aufzuhalten, daß er nicht zu sehr eilen soll. (Sect. I. Cap. VI. 1.)

אִישׁ, *haish*, der Mann: das א wird wegen seines gar zu gelinden Klanges gar nicht gehört. (Sect. I. Cap. III. 1.) Die letzte Sylbe hat zwar mehr als drey Moras, (Sect. I. C. VII. 3.) doch kann sie bestehen, weil der Ton darauf fällt. (l. c. §. 6.) Es ist aber dieses אִישׁ ein nomen substantivum, masc. gen. sing. num. status absoluti, mit dem vorgesezten ה demonstrativum, welches den Artikel der, die, das, anzeigt, und mit dem () sequente Dagesch forti bezeichnet wird; (Sect. III. Cap. I. 7.) weil aber solches Dagesch in den gutturalibus nicht statt findet, (Sect. I. C. V. 6.) so wird der kurze Vocal in seinen langen verwandelt. (Sect. I. Cap. VIII. 5.)

אֲחַפֵּז, *haechaphé*, der verlangt: der letzte Buchstabe befindet sich unter den finalibus, (Sect. I. Cap. II. 9.) und die letzte Sylbe kann mit dem Tone bey vier Moris bestehen: die erste aber bekommt ein

Metheg, wodurch die fehlende Mora ersetzt wird. (Sect. I. Cap. VII. 6.). Sonst ist dieses Wort ein nomen status absol. sing. num. masc. generis. Das vorgesezte demonstrativum aber hat vor einem littera gutturali Kamezata ein (). (Sect. III. Cap. I. 7.). Der Accent Munaach ist ein Servus des Anaach, (Sect. I. Cap. IX. 9.) zugleich aber auch ein coniunctivus, (l. c. §. 3.) weil er dieses Wort dem Verstande nach mit dem folgenden genau verbindet.

חַיִּים, *chajjim*, das Leben: der Punkt im Tod ist ein Dagesch forte, und zwar characteristicum, (Sect. I. C. V. 6.) weil es aus der Coniugatione Piel entspringet, (Sect. II. C. I. 1.) und von derselben die Bedeutung von etwas nachdrücklichem und beständigem annimmt (l. c.). Es ist aber ein nomen in statu absoluto, pluralis numeri tantum, (Sect. II. C. III. 3.) von dem Stammworte וָיָחַד, *vixit*.

אוֹהֵב, *ohébb*, der da liebet: was sowohl das א, als die letzte Sylbe anlanget, kann aus dem vorigen וְאוֹהֵב wiederholet werden. Es ist aber אוֹהֵב das Participium Praesentis in Kal, von der radice אוֹהֵב, er hat geliebet. Nach dem Paradigmate וְאוֹהֵב wird אוֹהֵב. Der Accent Merca ist ein Servus und coniunctivus des folgenden ducis, Rbhia geresch. (Sect. I. C. IX. 9.).

יָמִים, *jamim*, die Tage: ist ein nomen subst. status absoluti, pluralis numeri von יָמִים der Tag. Gemeinlich wird dieses Wort unter diejenigen gerechnet, die ihren Vocal ohne Noth, und zwar weder

der in einen cognatam noch affinem verändern.
 (Sect. I. Cap. X. 12.). Doch weil es unstreitig von der
 Radice *רמ* herkömmt, wie *רמ* von *רמ* und *רמ*
 von *רמ*, so kann man sagen, es komme das (ר) aus
 der radice im plurali wieder, damit man es
 weder von *רמ* noch *רמ* ableiten solle. Der Ac-
 cent ist der dux minor in der dition des Silluk,
 (Sect. I. Cap. IX. 9.), der dieses Wort von dem
 folgenden dem Verstande nach absondert.

ירעו, *lircoth*, zu sehen: ist der Infinitivus
 der Coniugation Kal des Stamnwortes *ירעו* wer
 hat gesehen. Weil der dritte radicalis dieses Verbi
 ein quiescens ist, wird es unter die Imperfecta ge-
 rechnet. Und zwar endigen sich dieselben in allen In-
 finitivis auf *ירעו*, (Sect. IV. Cap. VI. 2.), so daß man
 anstatt *ירעו* (nach der Forme *ירעו*) sagt *ירעו*.
 Hierzu kömmt das *ו*, welches zu bedeutet, und mit
 dem (ו) den Wörtern vorgesezt wird. (Sect. V. 9.).
 Weil nun alsdenn zwey (ו) auf einander stießen, so
 wird das erstere in (ו) verwandelt. (Sect. I.
 Cap. XI. S. 1, 2.).

טוב, *tabb*, das gute: ist ein nomen adiecti-
 vum, sing. num. gen. masc. in statu absoluto.

סור, *sur*, weiche: ist der Imperativus in Kal,
 und zwar secunda sing. mascul. generis, von der
 radice *סור*. Nach dem Paradigmate *סור* sollte es
 heißen *סור*. Doch fällt in dieser Anomalie der
 mittelste radicalis in den coniugationibus leuibus
 weg, und der erste bekömmt ein Cholem oder Schurek,
 (Sect. IV. C. VII. 3.) so entsteht *סור*.

סור

סור

מֵרָע, *merá*, vom Bösen: ist ein nomen substantivum, sing. num. masc. gen. in statu absoluto, mit dem vorgesezten ׁ, welches von bedeutet, und ordentlich ein Chireck nebst Dagesch forti nach sich hat, wegen des folgenden gutturalis aber ein (׃) annimmt. (Sect. V. 1.).

וַאֲשֶׁר, *vaasch*, und thue: ist der Imperativus, und zwar dessen secunda persona sing. masc. in der Coniugation Kal von der radice וָשָׁר. Nach der Forme וָשָׁר müsste ich sagen וָשָׁר; doch die Anomalie וָלֵי endigt sich in jedem Imperativo in וָלֵי, (Sect. IV. Cap. VI. 2.) und der Gutturalis erfordert statt eines (׃) simplicis ein compositum (Sect. I. C. IV. 2.). Weil aber sodann ein Schwa simplex vor einem Composito zu stehen käme, so wird jenes in dieses seinen Vocalein verändert. (Sect. I. Cap. XI. 3.).

בַּקֵּשׁ, *bakkésh*, suche: der Punkt im ׁ ist ein Dagesch lene, weil es in dem ׁ die Sylbe anfängt, (Sect. I. C. V. 3.) das im ׁ aber ist ein Dagesch forte, und zwar characteristicum. (l. c. §. 6.). Das Wort selbst ist secunda sing. masc. Imperat. in Piel von בַּקֵּשׁ, quaesivit. Nach וָשָׁר wird ordentlich וָשָׁר formiret.

שָׁלוֹם, *shalom*, Friede: ist ein nomen status absoluti, und zwar auctum oder Heemanticum, von שָׁלַם, ruhig seyn. Denn ob man gleich die radicem שָׁלַם, vollkommen seyn, annehmen wollte, so streiten doch die gleichförmigen Wörter dawider, welche allezeit ein concretum oder adiectivum, nie-

mals

maß aber das abstractum ausdrücken, z. E. von גָּדֹל גָּדֹל, magnus, von עֲמוּק עֲמוּק, profundus.

וּרְדַפְהוּ, *verodphebu*, und jage ihm nach: daß die Figur (־) hier kein Kamez, sondern ein Kamezchatuph sey, muß aus der Lehre von den Sylben beurtheilet werden. (Sect. I. Cap. III. 6.). Denn weil bey demselben kein Metheg befindlich ist, kann der lange Vocalis hier nicht Platz haben, (Sect. I. Cap. X. 5.) folglich muß es ein kurzer, nämlich Kamezchatuph seyn, daß aber das ו kein Dagesch lene hat, da es doch nach einem (־) quiescente steht, und die Sylbe anfängt, kömmt daher, weil solches (־) aus einem langen Vocali, nämlich ו, entstanden ist. (Sect. I. Cap. V. 5.). Es ist nämlich dieses Wort *secunda sing. masc. Imperatiui in Kal*, von der radice רָדַף, *persequutus est*. Nach Maaßgebung des Paradigmatis קָשֶׁר wird רָדַף. Wenn nun das Suffixum *tert. perf. masc. sing.* הוּ dazu kömmt, (Sect. III. C. II. 3.) so muß das ו in (־) verwandelt werden; (Sect. I. Cap. X. 8.) und damit nicht zwey (־) zusammen kommen, wird das erstere aus dem ו in dessen kurzen Vocalem verändert. (Sect. I. C. XI. 1. d.).

II.

Zugabe zur Uebung der Resolution
in etwas schwerern Wörtern.

נִחַנְתָּ, Jer. XXII, 23. Du (f.) bist angenehm geworden: sec. fem. sing. Praet. Niph. rad. נִחַן; an statt נִחַנְתָּ, (Sect. IV. C. IV. 3.) behält diese Form die Regularität des Paradigmatis, (l. c. §. 1.) und so würde man nach נִחַן שָׂרָה sagen נִחַנְתָּ. Wenn nun auch media geminata weggeworfen wird, so geschieht die Compensation diesmal nicht durch das Dagesch forte, sondern durch den langen Vocal unter dem praeformatiua, נ, wie in andern Coniugationibus. (l. c. §. 4.) Endlich kommt am Ende ein ך paragogicum dazu. (Anh. §. 10.)

וַיִּצְטַרְרֻן, Ios. IX, 4. sie gaben sich für Gesandte aus: tert. masc. plur. fut. in Hithp. rad. צַרַר. Nach der Form וַיִּצְטַרְרֻן hieße es וַיִּצְרַרְרֻן. Doch hier ist die gewöhnliche Metathesis und Verwandlung des ך in ן, (Anh. §. 15. c.) das ך aber wird mit ך verwechselt, (Sect. IV. C. VII. 6.) und endlich das () wegen des großen Accentis in () verwandelt, (Sect. I. C. X. 10.) da denn zugleich der Accent wegen des ך conuerſui aus der vltima in penultimam zurück fällt. (Sect. I. C. VIII. 7.)

אֵיתָם, Pl. XIX, 14. ich werde vollkommen seyn: prima sing. Fut. in Niph. von dem Stamm-
worte